

Carpe diem - memento mori

Siv Andersson hade under nästan hela sitt vuxna liv jobbat på en gymnasieskola och i morgon skulle hon gå i pension. Siv lade sig och snart började tankarna om morgondagens händelser leva sitt egna liv i hennes drömmar.

Siv befann sig plötsligt stående på ett däck på ett fartyg som med god fart plöjde fram över havet, hela skeppet vibrerade av liv som om det var en egen organism, med egen vilja och syfte.

Hon såg med tillfredställelse på att havet var lugnt och himlen klarblå och hon kände en spirande glädje i bröstet som bara ville ut genom ett stort glädje vrål.

Hon hörde röster och vände blicken och såg många glada studenter från flera klasser stiga ned i små livbåtar och försvinna i fjärran för att aldrig mer återkomma.

Hon hörde nu ett annat ljud, det var båtens djupa dova andehämtning när den i det numera oroliga vädret med stor frenesi fortsatte mot sitt obestämda mål.

Hon stod passivt och såg på hur en elev knuffade andra elever och för varje knuff hamnade eleven själv allt närmare relingen. Just när han var på väg att falla över relingen sträcktes en hand ut för att gripa tag i honom. Handen grep bara i luften och eleven föll överbord. Siv vände sig kaptenen och bad om hjälp.

Kaptenen vände sig om och med tomma ögon sade han "carpe diem - memento mori". Samtidigt mindes hon eleven, det var ulf - en elev som hade blivit små kriminell och dött under mystiska omständigheter i en kompis lägenhet.

Det tog till att blåsa allt värre och hon såg en man som stod i fören för att försöka styra skutan. Plötsligt började mannen glida bakåt med allt större hastighet, samtidigt vände sig alla bort från honom. Siv vände sig åter till kaptenen och bad honom plocka upp den stackars mannen som just fallit överbord. hon såg bara en tom blick som sade till henne "carpe diem - memento mori".

hon såg även en lärarinna som gav alla ljushåriga elever godis, medan alla andra fick en utskällning och orsaken till detta kunde hon inte förstå. Ingen verkade ta någon notis om detta.

Någonstans inom sig hörde Siv en röst som viskade "uppleva mening och värdegrund". Hon kunde inte minnas ordens innebörd. Siv kände dock att detta inte var rätt och vände sig till en manlig kollega som stod nära. Hon hörde då orden "carpe diem memento mori" eka i sitt huvud och förstod, att vad andra lärare gjorde skulle man inte lägga sig i.

Skeppet minskade plötsligt farten och hon såg en kvinnlig lärarinna stå vid lejdaren och mottaga blommor och invid henne stod skeppets kaptän och sade "carpe diem memento mori".

När hon kände igen kvinnan så vaknade hon och tittade i taket, medan hon försökte erinra sig om det hade funnits någon livbåt!